

ускладнює сприйняття даного предмету. Оволодіння знаннями та вміннями використання інформаційно-комунікаційних технологій є важливою складовою професійної підготовки майбутніх вчителів. Здобуття освіти європейського рівня в галузі хімії потребує використання сучасних комп'ютерних технологій, тому актуальним є питання впровадження сучасних комп'ютерних технологій для належного інформаційного забезпечення навчального процесу у вищій школі.

У процесі оцінювання навчальної діяльності студентів тестування – один із найефективніших сучасних засобів діагностики. Досвід використання тестування студентів показує, що у зв'язку зі специфікою хімічних дисциплін при вивченні більшості курсів тести повинні містити як завдання закритого типу з множинним вибором відповідей, так і завдання відкритого типу.

Підвищення якості професійної компетентності майбутніх вчителів хімії вимагає удосконалення навчально-виховного процесу, особливо посилення практичної підготовки з методики і техніки хімічного експерименту. Хімічний експеримент є одним із найважливіших засобів навчання, оскільки сприяє активізації пізнавальної діяльності, виховання стійкого інтересу до предмету та виступає важливою умовою формування уявлень про практичне застосування хімічних знань. Експериментальна робота сприяє глибокому та міцному засвоєнню теоретичних знань, практичних умінь та навичок, формуванню високого рівня професійної майстерності та творчого підходу до практичної діяльності майбутнього вчителя хімії.

Таким чином організація навчального процесу на нинішній день базується на принципах достатності наукового, пізнавального, інформаційного і методичного забезпечення.

Одне з основних завдань вищої школи – підготовка спеціаліста високої кваліфікації, конкурентноздатного на ринку праці, компетентного не тільки в своїй професії, але й в суміжних областях, здатного до постійного професійного росту.

Література

1. Положення "Про кредитно-модульну систему організації навчального процесу Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка"./Розроб. Кишакевич Ю.Л., Шубак М.І., Блажків В.С., Козак Т.М. – Дрогобич, 2005р., 43 с.

УЧАСТЬ СТУДЕНТСТВА У КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛІВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ: ЗНАЧУЩІСТЬ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЦІЛІСНОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ

Гриньова М.В., Боловацька Ю.І. (Полтава)

Формування особистості – це цілеспрямований процес виховання особистості та соціологізації індивіда, у якому відбувається становлення у людини високої морально-психологічних якостей, суспільної свідомості [2].

Фізичні якості, психічні процеси, темперамент, риси характеру, здібності людини, її потреби, інтереси та ідеали мають своєрідні індивідуальні особливості, які і є тим особистісним «Я», за яким пізнають, характеризують й оцінюють особистість. Таким чином, культурно-дозвіллева діяльність – це специфічна, багатогранна, цілісна система, упорядкована сукупність взаємо-

пов'язаних педагогічних методик і технологій, що створюють можливість широкого вибору змісту, форм і засобів виховання студентської молоді у вільний від навчання час, забезпечують альтернативність у задоволенні духовних запитів особистості, її інтересів, пізнавальних і інтелектуальних можливостей на основі диференціації і широкої індивідуалізації процесу виховання. Виховний процес поєднує в такому разі індивідуальний підхід із колективною, творчою діяльністю, яка має особисту та громадську значущість [1].

Результати досліджень засвідчили, що у культурно-дозвіллевій діяльності студент не просто відтворює те, що засвоює. Зберігаючи свою унікальність і неповторність, він разом із педагогом-організатором доповнює свої знання, розвиває здібності. У цьому полягає особливість культурно-дозвіллевої діяльності, яка забезпечує творчу діяльність, самовиявлення, самореалізацію особистості, прогнозування й проектування стосунків, формування цілісної особистості майбутнього вчителя. Найбільш ефективною виявилася така структурно-логічна модель культурно-дозвіллевої діяльності, яка передбачає чітку постановку мети, завдань та визначення основних педагогічних умов і шляхів розвитку сучасного студента [6].

Важливим чинником успішної реалізації, культурно-дозвіллевої діяльності є її тісний зв'язок із навчально-виховним процесом, тематичний підбір матеріалу для культурно-дозвіллевої діяльності переплітається із програмовим матеріалом і слугує розширенню знань та вмінь студентів, практичному застосуванню профільних дисциплін.

Розрізняють наступні творчі об'єднання студентської молоді:

I. Початкові. Це різноманітні творчі об'єднання пропедевтичного та загальнорозвиваючого спрямування, метою яких є вплив творчих здібностей, нахилів студентів та розвиток їхнього інтересу до творчої навчальної діяльності.

II. Основні. Це певна впорядкована система у творчому об'єднанні студентів, мета якого – розвиток стимулювання творчого і духовного потенціалу, пошук нового, цікавого у всіх сферах діяльності об'єднання.

III. Вищі. Це творчі студентські об'єднання, метою яких є пошук, розвиток і підтримка нових талантів і обдарувань (наприклад студентів I курсу), сприяння формуванню творчої еліти вищого навчального педагогічного закладу і держави в цілому в різних галузях суспільного життя.

Все це орієнтує культурно-дозвіллеву діяльність на забезпечення соціально-економічної адаптації студентської молоді, допомагає створити умови для реалізації здібностей молодого покоління, визначення ними індивідуального шляху духовно-морального розвитку, їхнього професійного педагогічного зростання, їх безконфліктного входження в сучасне життя [4].

Крім того, культурно-дозвіллеву діяльність сприяє опануванню студентом нових для нього соціальних ролей, дає змогу діяти в різних суспільних ситуаціях, у яких він виступає як суб'єкт соціальних відносин і як наслідок сприяє формуванню цілісної особистості майбутнього вчителя. У зв'язку з цим забезпечення формування цілісної особистості майбутнього вчителя є основним завданням культурно-дозвіллевої діяльності. Вона має змогу подбати про те, щоб досягнення духовних цінностей мало не пасивний, а активний характер [7].

Культурно-дозвіллеву діяльність студентів відіграє важливу роль у суспільній системі виховання особистості в специфічних умовах життєдіяльності – в сфері дозвілля, особливостями якого є невимушене, неформальне спілкування, вільний вибір форм і засобів діяльності, використання часу за своїм бажанням, внутрішніми мотивами [5].

Культурно-дозвіллеву діяльність – найбільш складна і найменш керована

на частина всієї педагогічної системи. Вона характеризується безліччю регульованих і нерегульованих впливів на особистість. При цьому ефективність виховної роботи досягається не за рахунок збільшення кількості обов'язкових святкових позааудиторних заходів, а шляхом підвищення їх якості [3].

Таким чином, у вищих навчальних педагогічних закладах створюються найсприятливіші умови для кожного студента у вільний від навчання час всебічно розвивати власні здібності і таланти, цілеспрямовано і повноцінно організовувати своє дозвілля.

Отже, аналізуючи вище сказане, варто зазначити, що культурно-дозвілєва діяльність, а також основні аспекти її методології створюють комфортні умови для здобуття студентами знань, умінь і навичок за інтересами; сприяє всебічному розвитку, стимулюванню та реалізації їхнього духовного і творчого потенціалу, професійному самовизначенню, професійній підготовці особистості, а головне формуванню цілісної особистості майбутнього вчителя.

Література

1. Абдулов Р.М. Организация внеаудиторной воспитательной работы со студентами (негосударственные высшие учебные заведения): учебно-методическое пособие. – Павлоград, 2003. – 121 с.
2. Бех І.Д. Особистісно зорієнтоване виховання: Науково-методичний посібник. – К.: ІЗМН, 1998. – 204 с.
3. Бондаренко М.П. Організація і виховання студентського колективу. – К.: Вища школа, Голов. Видавництво. 1979. – 69 с.
4. Жарков А.Д. Организация культурно-просветительной работы: Учебное пособие для институтов культуры. – М.: Просвещение, 1989. – 237 с.
5. Ісаєв І.Ф. Теорія і практика формування професійної педагогічної культури викладача вищої школи. – М., 1993.
6. Пелих Л.Р. Формування особистості майбутнього вчителя у системі масових виховних заходів вищого навчального закладу: Диск. канд. пед. наук 13.06.04. – К., 2001.
7. Полосухіна А.А. Деякі питання виховної роботи зі студентами в позаурочний час. – Рига, 1970.

ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ СІЛЬСЬКИХ ШКІЛ ПОЗИТИВНИХ МОТИВІВ УЧІННЯ (НА ПРИКЛАДІ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН)

Беляєва Н.В., Ханнанова О.Р., Грицька Т.С. (Полтава)

На сучасному етапі суспільного розвитку важливим напрямом державної політики в галузі освіти стає звернення до гуманістичних цінностей. Саме тому провідними завданнями сучасної практики шкільного навчання, проголошеними у Національній доктрині розвитку освіти України у ХХІ ст., є виховання всебічно розвиненої, активної, творчої та гармонійної особистості дитини, створення умов для реалізації та самореалізації її природних здібностей і можливостей. У Державному стандарті початкової загальної освіти передбачено розвиток у школярів активного пізнавального ставлення до дійсності, створення умов для усвідомлення себе суб'єктом учіння, формування бажання та вміння вчитися. Удосконалення навчально-виховного процесу торкається насамперед мотиваційного компонента учіння школярів.

Дослідження психологічних аспектів виникнення, розвитку та форму-